

17.

Til den høje Rigsdag.

Naar 1885 den 26de Juni ansøgte undertegnede det høje Overtoldinspektorat om, at Humle, der af Mangel paa Plads paa Toldboden her indlægges paa mit private Pakhus under Toldlaas, maatte stilles lige med, hvad der indlægges paa Toldbodens Pakhus; herpaa modtog jeg vedlagte Svar.

Forholdet har været og er endnu saaledes, at naar Humlen indlægges paa Toldbodens Pakhus, kan den i de Byer, hvor der er Plads paa Toldboden, blive liggende ufortoldet flere Aar, eller saa længe Pakhuslejen bliver betalt; naar saa Humlen endelig fortoldes, betales kun Told, som rimeligt er, af den Vægt, Varen har den Dag, den fortoldes.

Derimod maa man, naar Humlen indlægges i privat Pakhus, hvortil Toldvæsenet har Nøglerne, betale Told efter den Vægt, Varen havde den Dag, den lagdes ind paa Pakhuset, altsaa ogsaa af det uundgaaelige Svind, som Humle i ganske kort Tid, navnlig i ny Tilstand, tager — dette gaar ofte op til 15 à 20 pCt.

Naar dette Forhold var ens for alle, vilde jeg ikke have anket derover, men at jeg, som driver en større Forretning her fra Pladsen, alene fordi den herbærende Toldbod kun kan rumme $\frac{1}{3}$ eller allerhøjest $\frac{1}{2}$ Vognladning Humle, nødvendig maa henlægge, hvad jeg behøver mere til min Forretnings Drift, paa privat Pakhus under Toldlaas og derved nødes til ogsaa at betale Told af det Svind, Varen har taget fra den Dag, den blev indlagt, og til den Dag, den bliver fortoldet, hvad der, som anført, ofte er meget betydeligt, medens Konkurrenterne i de Byer, hvor Humlen kan indlægges paa Toldbodens Pakhus, ved Fortoldningen kun betale Told af, hvad der til saadan Tid er, og ikke som fra private Pakhuse under Toldlaas af, hvad der var, den Gang Humlen blev indlagt hvor meget Varen saa end er svunden.

Da det næppe kan være Meningen med Toldloven, at man skal betale Told af Svind paa en Vare eller af noget, der ikke mere eksisterer, alene fordi der er saa ringe Plads paa den herbærende Toldbod, at man tvinges til at lægge Varen under Toldlaas paa egne Pakhuse, saa beder jeg underdanigst den ærede Rigsdag at tage denne Sag under Behandling og muligens ved Lov forandre denne højt urimelige Bestemmelse i vor Toldlov.

J Haab om, at den høje Rigsdag vil tage denne Sag i sin Haand, tegner jeg

allercærbødigst

R. Rasmussen.

Bro Humlemagasin ved Middelfart, den 13de November 1897.